1.

Kesä saapui viivytellen
jälkeen viikkojen sateisten,
pilvipäivien sumuisten
suvivirttä soinnutellen.
Sinisenä siintelivät
järvet Suomen, jäät kun lähti.
Vihertyivät koivikkomme
väriin toivon nuorna taaskin.

2.

Peippo puistikkoon palasi:
vihertakki metsikköhön,
kirjosieppo valkorinta
pöntön vanhan taas valitsi,
kerttu lehdon lempiväinen
konsertoi myös koivikossa.
Tepasteli tarkkaavaisna,
varovaisna västäräkki
pihatiellä piipertäen.

3.

Polun varren mansikkainen
kukkakasvonsa kohotti,
samoin rannan rentukkakin,
lemmikki myös lehdon hento
sinisilmänsä avasi.
Runsaat tertut synnytteli
pihan pihlaja tuhannet,
kesän juhlamme pyhitti,
herätteli muistot herkät.

4.

Itki luonto heinäkuinen
viikkokausin katkerana.
Sade rankka yllätteli,
masenteli matkalaiset:
kesäretken kaavailijat.
Hyttyset nuo herjaloiset,
itikkaiset kiusamielet
pyrki mökkiin päivälläkin
öisin purren paukamansa,
inisivät aamullakin.

5.

Mitä mietti murhemielin
katsein synkin, katkerana
viherpeippo vaikeroiva,
ikkunaan kun heinäkuussa
sade rankka saattomiesnä
yöllä tainnoksiin tömähti?

6.

Valittavan lauloi virren,
surullisen, synkänlaisen
eurokultin kohtalosta,
kiroista sen kiistellyistä.
Sadekuuro sen välitti,
salama myös sinkoileva,
tuulenpuuska tuivertava,
ukkosmyrsky murhamieli..

7.

Antoi Luoja sentään meille
päivän muutaman kesäisen,
lämpimän, myös aurinkoisen.
Lapset kirmasi kisaillen
uimaan kilpaa, urheasti.
Vanhuksetkin virkistyivät
näöltänsä nuortuneina.
Kävelivät rantatiellä
kepittä nyt ketterinä.
Hellitteli, lohdutteli
päivän kehrä kultakatse:
kolotukset kaikkosivat,
säryt piinaavat parani...